

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

7.nodaļa: Ugunīgā Pasaule.

285.

Ugunīgais ceļš jāizprot kā ceļš pie Visaugstākā. Ne vārdi, ne bailes. Ne ierašas, bet sirds saskarsme kā visnegrozāmākā, mūžsenākā parādība. Tā varavīksnes tilts tuvinās otram krastam. Cik pretrunu attiecībā uz to krastu, bet tas pastāv, un jāatrod ceļš uz to. Ne rudenīgā sakaltusī lapa, bet liesmainā sirds pāries visus tiltus. Kas nedomā par sirds uguns iedegšanu, tas nepazīst ceļu augšup, tas nevēlas raudzīties gaismoti.

286.

Lidojumi Smalkajā Ķermenī pauž Zemei jaunu kādību. Smalkais ķermenis nav tieši saistīts ar zemi un tāpēc vieglāk lido augšup. Zemes ķermenis smagi ceļas un viegli krīt, bet smalkais ķermenis otrādi – tam tieši grūtāk nolaisties. Zemākās sfēras grūti caurnirt. Es runāju, protams, par smalkā ķermeņa augsto stāvokli, zemākajiem ķermeņiem ērtākas tieši zemākas sfēras. Ir pamācoši redzēt, kā smalkais augstais ķermenis jau sāk paust Ugunīgās Pasaules kādību. Tā zemes stāvoklī iespējams redzēt visu pasaulu dīglus. Vajag vienīgi šķīstīt apziņu, tiekties uz Hierarhiju un modri vērot visu notiekošo.

287.

Kas kaut reizi dzirdējis izplatījuma rūkoņu un vaidus, tam jau ir priekšstats par zemākajiem pārzemes slāņiem. Tiesa, vajag tiekties pāri šīm drausmu izpausmju robežām. Pat lidojot tām cauri, ir diezgan neciešami pieskarties nedabīgajam starppasaules stāvoklim. Vajag pieņemt Smalkās Pasaules ceļu kā apzinīgu traukšanos uz Ugunīgo Pasauli.

288.

Cik daudzi Smalkās Pasaules iemītnieki atskatās uz Ugunīgo Miglu un neskaidri nožēlo kaut ko zaudētu.

289.

Sapņi nomodā ir ugunīgās enerģijas pieskārieni “kausam”. Šie sapņi nav slimība, bet gan it kā ugunīgās enerģijas tuvošanās vēstneši. Tieši tāpat sāksies arī Smalkās Pasaules detaļu izpaušanās. Tās var noritēt labvēlīgi, bet ugunīgajai atmosfērai sabiezējot var izvērsties neprātā. Vislabākā dziedināšana būs – šīs parādības cēloņa paskaidrošana, citiem vārdiem sakot – Agni Jogas iepazīšana. Spilgta nepieciešamība spiež Mūs dot Savus Padomus plašai pielietošanai. Vēl nesen nomoda sapņu epidēmijas tiktu ieskatītas par nejēdzīgiem murgiem. Bet tagad jau parastie slimnīcu ārsti ir spiesti vērtīgi izturēties pret šādu neparastu simptomu masveida izpausmi, gluži tāpat sāks dzīvē ieplūst arī citas nepazīstamas jauno stāvokļu pazīmes. Vai tiešām cilvēki nevēlas gatavoties jaunajiem apstākļiem?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

7.nodaļa: Ugunīgā Pasaule.

290.

Tāpat arī jāpieņem visa relativitāte, lai pieradinātos pie Ugunīgās Pasaules Bezrobežīguma. Zemes garozas pievilksanas spēks rada drošības ilūziju, ar to izskaidrojama cilvēku pievilksme zemes pasaulei. Gluži pareizi, ka šeit jāizprot daudzas izjūtas un jārod uztveres pamats, lai tā jo vieglāk ietu pa ugunīgajiem viļņiem. Tāpēc ne tik vērtīga zemes specialitāte, kā ietveres un uztveres kādība. Nav brīnums, ka Smalkās Pasaules slāņu iedalījums neatbilst Zemes nosacītām šķirām Smalkajā Pasaulē. Iespējams atrasties starp ļoti negaidītu kaimiņu izlasi. Tāds pārsteigums draud tiem, kas atnākuši ar zemes atlieku nastu. Kas izsmalcinājies garīgā ziņā, tas atradīs savu nojautu piepildījumu.

291.

Doma par šādu transmutāciju var jau lielā mērā palīdzēt mūsu organismam ietvert šo procesu apziņā. Jūs jau zināt, ka ietveršana apziņā ir arī ķermeniska apguve. Vispār laiks pierast pie Ugunīgās Pasaules apmēriem mūsu izpratnes apjomā. Mūs pārsteidz atšķirība starp idiotu un ģēniju, bet parasti nepietiek iztēles turpināt šo mērogu bezrobežībā. Tāpat arī nav audzināta iztēle, lai iedomātos tikai ķermeņa aizklāto Ugunīgās Pasaules tuvumu. Retumis cilvēki redz Smalkās Pasaules augstākās sfēras, bet tie, kas izpelnījušies redzēt Smalkās Pasaules kalnu un jūru mirdzumu un puķu krāšņumu, var iztēloties, cik šķīsta būs Ugunīgā Valsts! Tāpat arī jāiedomājas visur Ugunīgās Pasaules klātbūtne, ja pat blīvās eksistences laikā iespējams izdalīt smalko ķermeni dažādās vietās vienlaikus. Tāpēc pieradināsimies pie Ugunīgās Pasaules kā cilvēku vienīgā mērķa.

292.

Neaizmirsīsim arī, ka ugunīgais ķermenis nebīstas triecienu, jo tie tikai padziļina pamatenerģiju, Nav Ugunīgās Pasaules pazemināšana domā, ka triecienu nostiprina enerģiju. Ar vienkāršiem fiziskiem eksperimentiem var pierādīt to pašu principu. Tā iemācīsimies cienīt Ugunīgo Pasauli no vienkāršākā līdz visaugstākajam.

293.

Var brīnīties, ka vēl nesen ideja par attēlu pārraidīšanu attālumā šķita nereāla, bet tagad attēli tiek pārraidīti lielos attālumos. Jau daudzās sfērās vārds dārd pat tālāk, nekā doma; tāpat arī Ugunīgās Pasaules nepazīst šķēršļus vēstījumos un pārraidēs. Nav jābrīnās par tādām ugunīgām kādībām, kad pat blīvā pasaule jau apguvusi to pašu iespēju rupjās formās, un cik daudz sasniegumu vēl klauvē pie cilvēku sirdīm!

294.

No zinātnes viedokļa pamācoši novērot atmosfēras saturu, kas ietver smalkās vai Ugunīgās Pasaules būtību, kad tā kondensējusies izpaušmei blīvajā pasaulē. Var atcerēties dvesmas pirms parādības, bet novērojams, ka vienā gadījumā izjūtams it kā kalnu vēsums, un parādība var nest līdz pat aromātu. Bet citā gadījumā sajūtams griezīgs aukstums un nepatīkama smarža – tā atšķiras pasaulu slāņi. Bet būtu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

7.nodaļa: Ugunīgā Pasaule.

iespējams izšķirt arī dažādus sabiezētās atmosfēras ķīmiskos sastāvus vai tā nebūtu augstākās realitātes parādība! Tā iespējams ir garīgi, ir fiziski apjēgt Neredzamo Pasauļu majestātiskumu. Pie šādas brīnišķas apziņas ir ne vien jāpierod, bet saudzīgi jāpieskaņo arī sava rīcība Visuma majestātiskumam.

295.

Smalkajā Pasaulē daudz kas notiek tāpat kā uz Zemes, bet daudz kas nav saprotams. Tāpat kā uz Zemes pret tādu nesapratni jāizturas līdzietīgi. Patiešām, - kā uz Zemes, tā arī Debesīs, nevajag apgrūtināt stāvokli ar īgnumu. Vajag pilnīgā uzticībā sekot savam Valdonim, tāpat kā Valdonis seko savam Valdonim. Var iemīlēt šo atdevības ceļu. Var piesaistīties tai ar visu sirdi tā, lai cits lēmums nebūtu iespējams. Tieši tādā atdevībā tiek celtas Pasaules. Var atrast brīnišķīgus atdevības piemērus, un tas būs stāsts par varoņiem. Vajag pabūt varoņiem. Var iemīlēt šo Ugunīgo Sfēru.

296.

Ugunīgā Pasaulē nav ēnu. To nav grūti iedomāties, jo iespējams pat uz Zemes attiecīgi novietot gaismas avotus. Visu Ugunīgās Pasaules daļu spēja izstarot gaismu rada nepārtrauktu mirdzēšanu. Tikpat nepārtraukta ir attīstīta apziņa, jo miega vairs nav. Tāda sasprindze iespējama, ja iekšējā Uguns jau pilnīgi atbilst kosmiskajai, bet, pilnīgu harmoniju sasniedzot, spriegums vairs nav izjūtams.

Ir gluži pareizi apzīmēt sfēru mūziku par uguns dziesmu. Vai gan tā nav ugunīgo vibrāciju harmonija? Un vai gan šāda skanēšana nav izstarojumu piesātinājuma sekas? Tā, kad mēs nosaucam Agni par Vārtu Sargu un izprotam neizsakāmo saiti, tad skanam arī mēs. Iespējams arī šeit skanēt kaut mirkli – tad visi zemes ieradumi kļūst nevajadzīgi jānostiprina sirdī Ugunīgās Pasaules dzirksteles. Lai Ugunīgā Patiesība nomaina zemes parašas.

297.

Var izdarīt vāju salīdzinājumu starp zemes un Ugunīgo Pasauli. Ugunīgās Pasaules Būtnes parādās reti, viņas dara visu iespējamo, lai netraucētu zemes līdzsvaru, un, tādām Būtnēm tuvojoties, arī zemes cilvēki savukārt rūpējas par sirds aizsardzību. Bet, neraugoties uz visiem līdzekļiem, sirds bieži neiztur ugunīgo sasprindzi; tā augstākā piesardzība no augšas un apakšas nespēj apvienot šīs Pasaules. Visretākie saskares gadījumi var slēpties senajā karmā, kad zemes dzīvēs bija norisinājusies ilgstoša svētīga sadarbība. Šāda sadarbība derīga mūžībai. Kopmītnes dibināšana ir sadarbības nostiprināšana. Ja mūsu skatiens vērstas nākotnē, tai svētīga sadarbība ir gudra rīcība.

298.

Iedomājieties cilvēku, kas no tumšas un smacīgas telpas iegājis brīnišķīgā dārzā. Ja viņš, notiekot tik krasai pārmaiņai, neatjaunos domāšanu, viņš izrādīsies ļoti nejutīgs. Šādas personas novērojamas bezdvēselīgu cilvēku vidū. Bet cik gan pretīgi tie daiļos, cildenos apstākļos, - kā netīrs plankums! Bet pat Zemes netīrumus nav viegli notīrīt,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

7.nodaļa: Ugunīgā Pasaule.

tāpēc Mēs cenšamies pārcelt apziņu pāri Smalkajai Pasaulei Ugunīgajā. Bieži šāda tiekšanās nav pa spēkam, bet pat sliktākajā gadījumā tā virza tuvāk Smalkās Pasaules augstākajām sfērām. Tā tirgotāji uzprasa daudz, lai kaut cik nopelnītu, bet prieks nav liels! Lai kaut cik pavirzītos uz priekšu Smalkajā Pasaulē, apziņai jātiecas uz Visdaiļāko Dārzu. Tāds ir Mūsu Norādījums – bez sīkiem mērogiem.

299.

Visas zemes ugunīgās izpausmes dod priekšstatu par Ugunīgās Pasaules spriegumu. Ja šādi uz Zemes kaut kas spēj pārsteigt ar savu ātrumu un atbilstību, tad cik gan modra un ātra ir Ugunīgā Pasaule! Ja cilvēki neaizmirsīs Ugunīgo Pasauli, tad notiks jau tuvināšanās. Pārdomājiet par apziņas stāvokli, jo nākas atkal atgādināt tik tuvos pamatus. Un tomēr atgādināsim, tomēr kāpināsim pacietību. Ir sacīts - Patiesības apstiprinājums ir tilta nostiprinājums.

300.

Neredzamā Pasaule, patiesi, paskaidro visu redzamo. No remdeni festētā uz Smalko. Tā visas enerģijas piesātinās ar vienbūtīgo Uguni. Tā manifestētā transmutācija ar Uguni ir Pasauļu mūžīgais evolūcijas process. Visas uz Zemes neredzamās norises ir tik pat vitālas kā katrs zemes process un spēj nostiprināt Pasauļu sakarus. Bieži tie, kas tuvojoties Gaismai ir nesaprašanā, kāpēc gan netiek pārtraukti smagie pārbaudījumi? Var atbildēt, ka katrs process Neredzamajā Pasaulē izraisa spriegumu, ko radījuši Gaismas Spēki un tumsības prieki. Ja gara spēks var pievilkt Gaismas Spēku, tad cilvēce kļūst par derīgu vidutāju. Svārstīgam garam nav viegli pārspēt tumsas pulkus. Tā Ugunīgajā Ceļā atcerēsimies, ka gars pieaicina Smalkās Pasaules un citu sfēru Spēkus.

301.

Uz Ugunīgās apziņas pakāpēm sevišķi spilgti izjūtama kosmiskā vientulība. Ja gars pazīst visus Ugunīgās Pasaules bezrobežīgos priekus, bet paliek zemes vētru vidū, viņš sevišķi izjūt nepilnību, kas apņem zemes slāņus. Kosmiskā vientulība ir "Tuksneša Lauvas" izjūta. Gara atrausme no Zemes izpauž visas kosmiskās vientulības pazīmes. Tāpēc, kad pasaules apvienojas ugunīgā apziņā, grūti neizjust visas zemes sfēru asās parādības. Pareizi sacīts, ka gars spēj dzīvot bez ķermeņa, jo izkropļots ķermenis var ietērt gaišu dvēseli, bet ķermenī, neskatoties uz visām ārējām pilnībām, nevar ietilpt gars, kas neatbilst pagātnes uzkrājumiem. Ir pareizi, ka bieži slimības ir par svētību, jo tās tuvina garu Smalkajai Pasaulei. Tā katra parādība bāzējas uz divām sākotnēm, kas atbilst Smalkās un zemes Pasaules izmērījumiem. Protams, šie izmērījumi bieži mēdz būt proporcionāli pretēji. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā, ka notikumu izmērījumi prasa iejūtīgu izpratni.

302.

Nopelns, kā tas tiek izprasts, jānomaina pret izsmalcinātāku jēdzienu. Ja ārējo pazīmju vietā iemācītos nopelna īstenību pēc darbības iekšējās kādības, tad cik daudz smalku

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

7.nodaļa: Ugunīgā Pasaule.

pažīmju varētu atzīmēt! Kad gars iemācījies koordinēt zemes dzīvi ar Augstāko, tad visi izmērījumi pieņem citus apmērus. Dzīve, kas tikai materiālas pasaules vienmuļības piesātināta, atmērīs arī nopelnus atbilstoši savām tieksmēm. Bet visu pasaulu apzināšanās nostiprinās jaunus izmērījumus. Pārejošais nebūs faktiskais virzītājs, tikai tiekšanās uz ugunīgumu apvienos Pasaules, un darbība atbilstoši piesātināsies. Apziņa, kas tiecas uz Ugunīgo Pasauli, piesātinās ar Spēku, kas plūst no Labuma Hierarhijas, bet zemes svētlaipe izgaist tik pat ātri kā visa pārejošā Pasaule. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā Ugunīgās Pasaules mūžīgi dzīvo enerģiju.

303.

Tikai turpinot visu dzīvības izspausmju apvienošanu, arī Ugunīgā Pasaule iespējams nostiprināt visu dzīvības procesu nozīmi. Nav iespējams iedomāties, cik grūti virzīt domas, ja šis likums nav apjēgts, vai arī šis likums dažādu iztulkojumu izkropļots.

304.

Pasaule cieš no sašķelšanās, kas gremdē visus cildenos pasākumus. Vienotības vietā tiek sludināta šķelšanās. Nav palicis neviena principa, kas nebūtu savā pamatā izkropļots. Katrs pasākums tiek apstiprināts vispirms kā varenā Veselā daļa. Bet vai tas tiek ievērots arī cilvēku meklējumos? Neredzamais tiek atdalīts no redzamās Pasaules. Augstākais tiek atdalīts no Zemes. Tikai tiecoties apvienot lielumu jēdzienus, iespējams nodibināt nepieciešamu sakaru ar Pasaulēm. Bez sirds piesātinājuma nav iespējams aptvert Pasaules, jo kā gan nodibināt kosmisko sakarību, nepieņemot visa Kosma Varenību? Izpratīsim šo vareno likumu mazās un dižās lietās. Pasaulu sašķelšana noved pie mežonības. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā Pasaulu vienību.

305.

Tieši uz Zemes jānotiek Ugunīgajai šķīstīšanai. Tāpat kā vistālajām enerģijām jāpiesātinās ar zemes emanācijām, arī ugunīgajiem potenciāliem jāizpauž savas enerģijas zemes sfērās. Ugunīgās šķīstīšanas ceļam jāsasniedz sava augstākā pakāpe, lai organismi, kāpinot savas gribas spriegumu, spētu nodibināt sakrālo saiti ar ugunīgo Pasauli. Tāpēc vienīgi piesātinātie gari spēj turpināt savu centru izsmalcināšanas darbu. Bez šī piesātinājuma nav iespējams apvienot gara darbu divās Pasaulēs. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāpieņem Uguns šķīstīšanas likums.

306.

Sakaru starp fiziskajiem un astrālajiem centriem jau dzīves laikā piesātina saspringtā transmutācija. Abu sfēru funkcijas rada vienību, starpība tikai pašdarbībā, kādu pauž centri katrā sfērā. Transmutētie centri kāpina smalkā ķermeņa centru spriegumu. Bet vienlaikus, kad centri ugunīgā sasprindzinājumā darbojas uz zemes, astrālajiem centriem dota iespējamība sūtīt smalko ķermeni Ugunīgajā Pasaulē. Sāpes izjūtamās astrālajā un mentālajā sfērā, bet tikai augšupejas sākumā. Vēlāk katrs centrs, saglabājot saiti ar fizisko ķermeni, spēj funkcionēt, kāpinot spriegumu citās sfērās –

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

7.nodaļa: Ugunīgā Pasaule.

iestājas ķermeņu sadalīšanās, atbrīvojot smalko ķermeni no sāpēm; fiziskās sāpes atbilst astrālo centru jaunrades spriegumam. Tā Pasaules sadarbojas savstarpējā saspringtībā. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli nostiprināsimies ugunīgajā transmutācijā.

307.

Cilvēku vairuma apziņa neiedziļinājas kosmiskajās konstrukcijās. Nepārdomājot principu jēgu, cilvēki tādejādi nošķiras no Ugunīgās Pasaules. Lai izpaustos, visām jaunrades spējām nepieciešama šī kosmiskā saistība, jo šī saistība nostiprina cilvēces zaudēto samērību.

Veicot savu darbības loku, cilvēks pamatā nav licis kosmiskos principus, tāpēc Ugunīgā Pasaule atšķiras no cilvēka radītās pasaules. Apziņā viss gūst citu, Kosma likumiem neatbilstošu jēgu. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāapzinās saistība ar kosmiskajiem likumiem.

308.

Ugunīgajā Pasaulē jau nobeigts daudz kas, kas nav vēl sasniedzis zemes sacietējumu. Tādēļ gaišredzīgie zina to, kam jābūt, kaut gan tuvredzīgai acij nav vēl saskatāms. Šādu iemeslu dēļ ap ievērojamām parādībām rodas daudz tumšu sārņu. Cilvēki dažreiz saprot, ka izcili labo it kā vajā sevišķs ļaunums. Metālu liešanas process var atgādināt ugunīgo lēmumu izveidošanu zemes formās.

309.

Dažs nesapratīs, kas liek norādīt uz Smalko Pasauli un pēc tam brīdināt no tās. Bet pretrunas nav. Smalkās Pasaules augstākās sfēras pelna ievērību un cieņu, bet zemākās spēj būt kaitīgas. Skaidrās sirdi nav pakļautas apsēstības infekcijai, bet satrunējušās sirdis spēj pievilkt briesmīgas būtnes. Nav arī pretrunas.

Smalkās Pasaules izpratnē, minot Ugunīgo. Smalkās Pasaules virsotnes gandrīz saskaras ar Ugunīgo Pasauli. Tāpat arī fiziskās Pasaules dažas detaļas tuvas Smalkajai Pasaulei. Tā uz visiem laikiem sapratīsim Pasauļu sakarību kā Bezrobežības pakāpes.

310.

Bieži cilvēki nesaprot iztēles svarīgumu. Bet kā gan citādi iespējams iedomāties Ugunīgo Tēlu esamību? Viss dzimst Ugunī un atdziest miesā. Vajag prast iztēloties ceļu no blīvās Pasaules uz ugunīgo iedzemdēšanu. Tikai tik drosmīgs priekšstats padarīs Uguni nekaitīgu.

311.

Ugunīgais priekšstats palīdzēs vienkāršot pašu zemes dzīves būtību. Tas pats notika, ka Uguns sāka sabiezināt formas, tāpat protiet saprast mājienu uz pretējo stāvokli. Ugunīgums ir blīvajā un blīvais ir ugunīgumā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

7.nodaļa: Ugunīgā Pasaule.

312.

Cilvēki veltīgi ieskata pārzemes robežas par tālām. Neviens nepazīst noteiktu robežu ar Smalko Pasauli, tā ir apziņai netverama. Tas pats attiecas arī uz Smalko un Ugunīgo Pasauli. Bet šīs robežas ir neizmērojami tuvas!

313.

Mani ļoti iepriecināja Jūsu Pasaules Dārgumu leģendas smalkā izpratne. Katrai zīmei, protams, ir vairākas nozīmes. Šis Dārgums ir šķemba no galvenā akmens, kas glabājas Gaismas Tvirtajā Pilī. Kopš senseniem laikiem šīs dāvanas piesūtīšana iezīmē nolemtās apvienošanās un varenības laika. Sākums tajā zemē, kur tas parādās. Visiem dižajiem apvienotājiem un valstu dibinātājiem ir bijis šis Dārgums. Austrumos ir sevišķi daudz leģendu par šo Oriena dāvanu, un Āzijas tautas meklē to visur. Arī Osendeviskis, grāmatas “Zvēri, Cilvēki un Dievi” autors ir dzirdējis šīs leģendas. To ir daudz un dažādās vairāk vai mazāk ticamas versijas. Tā arī Tibetas un Mongolijas baltais zirgs Erdoni Mori, kas nes Čintamani (Pasaules Dārgumu), arī attiecas uz šo parādību. Leģenda, kas “Austrumu Kriptogramās”, ir patiesība. Pēc teiksmām šis dārgums nes līdzīgu Likumu, kas jāpilda. Leģendā minētais šķirstiņš attiecas uz trīspadsmito gadsimtu un, pēc nostāstiem, šis šķirstiņš pagatavots no ādas, kas piederējusi pašam Zālamanam. Uz ādas ir daudz alķīmisku simbolu. Slavenais rabīns Mozus da Leons, Zahara sastādītājs, ebreju spaidu laikā, spāniešu vajāts, atradis aizsardzību pie vācu feodāles, kas ielaidusi viņu un vajātos savā zemē, un pateicībā viņš tai iedāvinājis talismanu un šo dārgo ādas gabalu. Feodāle pavēlējusi no šīs ādas pagatavot šķirstiņu un tajā glabājusi dāvināto talismanu. Leģenda vēsta, ka, jaunajam spēkam nostiprinoties, dārgumam jāatgriežas Gaismas Tvirtajā Pilī.

314.

Patiesām, lielāko tiesu slimie cilvēki un tā dēvētie nenormālie nodibina sakaru ar pārzemes pasauli; šai faktā liels pārmetums cilvēcei. Jo tieši veselajam vajadzētu nojaust Smalkās Pasaules tuvumu. Bet slimo un veselo jēdzieni sajukuši. Cilvēki pārklājušies ar prāta garozu, kas radījusi aizspriedumus. Aiz šāda žoga smalkā pasaule nav saredzama. Tā dēvētie nenormālie parasti brīvi no aizspriedumiem un tāpēc nezaudē sakarus ar smalko pasauli. Cik bieži tieši būdami slimi, cilvēki ieskatījušies ir pagātnē ir nākotnē, redzējuši savas dzīves, atguvuši aizmirstās spējas. Jānosprauž jauna robeža starp veselību un trulumu. Jauni atklājumi vien nepalīdz. Cilvēkiem jāpārdzīvo tādi satricinājumi, lai arī bez drudža varētu atcerēties bijušo un nolemtu.

315.

Jūs jautājat – ko darīt, lai darbs smalkajā plānā varētu izpausties ik mirkli? Vajag tādā mērā izjust, ka mēs dzīvojam divās pasaulēs, ka šāda apziņa mums nekad nezūd, un tas nav grūti, jo mēs taču apzināmies, ka dzīvojam fiziskā plānā, un šī apziņa netraucē mūs nevienā garīgajā darbā, lai gan domāšanas process jau ir darbs smalkajā plānā, jo intelekts pieder jau ceturtajam izmērijumam jeb metafizikas sfērai. Lai šādu darbu atvieglotu un darītu ražīgāku.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

7.nodaļa: Ugunīgā Pasaule.

316.

Ugunīgā straume caurstrāvo visas sfēras. Tāpēc pagājušās nakts strāva ir viena no visspēcīgākajām ugunīgām iedarbībām, tā dēvētā divbultainā. Pagājušais smagais Mahavans arī bija nozīmīgs šim jaunajam spriegumam. Tas tiek dots kā sevišķs aizsargs pret smagām iedarbībām. Tā var ugunīgi apbruņoties, ja tikai pats gars pieļauj šādu bruņojumu. Ugunīgās Pasaules izziņai šāda pieļaušana vajadzīga, jo nedrīkst atvērt vārtus tur, kur pretošanās.

317.

Tādus pat viesuļus un spirāles izraisa apkārtējo haotiskā tiekšanās, kaut arī bez sliktā nolūka. Jūs zināt arī, ko nozīmē blīvo un smalko ķermeņu tiekšanās. Tie nenomana, ka sasprindzējumā kļūst gandrīz par vampīriem. Pie kam jāatšķir prāta sūtījumi no sirds sūtījumiem. Daudzreizēja vārda pieminēšana gandrīz neiespaido, bet sirds sūtījums ar savu tiekšanās smeldzi spēj iedarboties kā apslāpēšanas spirāle. Patiesi, var sacīt – nenoslāpējiet kaut vai sevis labā.

318.

Tuvosimies visgrūtākajam, tik grūtam, ka līdzšinējie grūtumi šķitīs kā svētīgas stundas. Visgrūtākais ir Ugunīgās Pasaules svētīšana. Tik grūta ir šī ieeja, ka šķiet, mūsu vissīkākā šūniņa nespēj izturēt šo sajūsmas Pasauli. Sacīts – kad visi ietēpi nokritīs, un paliks tikai iedrīkstes mirdzums, tad gaišā Uguns ieies pa vārtiem, pa kuriem nav ieejas miesai. Bet lai iededzinātu šādu iedrīksti, jāsauglabā sajūsma par visgrūtāko. Tāpēc domājiet, kādu jūs gribētu iztēloties dzīvi Ugunīgajā Pasaulē.

319.

Dažreiz jūs redzat, ka paši sevi, savu tiešu atveidu kā dzīvu savā priekšā. Tāda redze pierāda, ka acs ir tikai ierīce, bet redze nervu centrā. Šāda centra sasprindze arī uzskatāma kā ugunīga kādība. Ugunīgajā Pasaulē ir gara redze, kurai nav vajadzīgs acu pielāgojums. Vieglāk apgūt ugunīgo redzi, kad jau zemes stāvoklī iespējams šāds garīgā skatījuma uzdzirkstījums.

320.

Uzdodu liecināt par Ugunīgo Pasauli kā par pastāvošu ar visām esamības pazīmēm. Ugunīgie ziedi ir izcilus mirdzuma un tos pēc veida var salīdzināt ar rozēm: mazie virpuļainie gredzeni izveido it kā ziedlapiņu sakopojumu. Arī smarža kā šķīstīts ozons un var atgādināt it kā skuju smaržu; arī auru mirdzums kā mākoņu velves, arī stari kā straumes ugunskritumi, tāpēc arī zemes priekšstatos gudrais atradīs augstāko Tēlu līdzību. Viņā neradīsies zemes esamības nicināšana, jo tās enerģiju pamats ir tāpatīgs visam esošajam. Gudrais nemeklēs tiešu Dieva līdzību ar zemes ķermeni, jo vienīgi ugunīgais ķermenis saglabās tās pašas dzirksteles kā Augstākās Būtnes. Vai gan skolās nevajadzētu norādīt, ar ko mēs Dievam līdzīgi, lai attaisnotu senatnes nolikumus, kurus cilvēki padarījuši smieklīgus. Augstākais jēdziens jāattīra visur.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

7.nodaļa: Ugunīgā Pasaule.

321.

Svētsvinīgums, patiešām, ir jāattīsta. Prasme virzīt augšup radīs jau svētsvinīgumu un ugunīgo strāvu. Tātad, mēs neesam tālu no Ugunīgās Pasaules, jo iespējams izjust jau glābiņa staru. Neatlaidīga domāšana par Ugunīgo Pasauli jau pārveido mūsu dabu. Parasti mēs šādu pārveidošanos neizjūtam. Tikai notikumu samezgļojumos mēs nomanām, ka mūsu attieksme pret tiem ir gluži citāda. Pie Pasaules plaisas mēs gūsim nojautu, ko nožēlojam un par ko priecājamies.

322.

Ugunīgā Pasaule ir tikpat piepildīta kā visas citas sfēras. Tāpat dažādu evolūciju ugunīgo pakāpju būtnes saplūst kopā, lai sadarbotos. Ja haosa ietekmē blīvais stāvoklis gandrīz nepazīst sadarbību, ja Smalkā Pasaule pieņem grupu sadarbību, tad Ugunīgajā Pasaulē norisinās pilnīga sadarbība. Arī šāda pārdoma ir derīga ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

323.

Mēs atkārtoti runājam par Ugunīgo Pasauli. Vai vajag cīnīties ar to, vai mīlēt? Vai gan iespējams ar to, kas piepilda visu esošo? Vai tāda cīņa nebūs visnepatīgākā rīcība? Vai mīlestība uz Ugunīgo Pasauli nebūs visspēcīgākais magnēts? Ja zemes dzīvē mīlestība ir visradošākā sākotne, tad vēl jo stiprāka tā ir Augstākajās Pasaulēs.

324.

Ceļiniek, sakopo visas pārdomas par tuvošanos Ugunīgajai Pasaulei.

Ceļiniek, saproti, ka cita ceļa nevar būt.

Ceļiniek, tev jāapzinās, ka Ugunīgā Pasaule ir reāla un stimulē dzīvi kā kaut kas reāls un dzīvi spirdzinošs.

Ceļiniek, saproti, ka tava zemes dzīve ir tavas esamības sīksīka daļiņa.

Ceļiniek, pieņem Roku Vadošo. Ceļiniek, nebīsties paskatīties uz Gaismas Vārtiem.

Dotās pārdomas skaidros tavu apziņu. Sūtītās domas padarīs tevi par ugunīgo sasniegumu līdzstrādnieku.

Tā noiesi līdz Ugunīgās Pasaules trešajai daļai.

325.

Tagad, apstiprinot pārzemes zīmes, varam sākt tuvoties Ugunīgajai Pasaulei. Mēs daudzkārt esam atzīmējuši nepieciešamās zemes kādības. Mācība vienmēr izriet no divām strāvām, kas apvienojoties rada veselu sasniegumu līniju. Ja daudzas zemes kādības nav vieglas, tad pārzemes nosacījumi var likties abstrakti, bet tie ir pastāvoša īstenība. Kas pieradis domāt planētas mērogā, tas zina, cik reāla ir dzīve Ugunīgajā Pasaulē, Mirdzuma Pasaulē, Sasniegumu Pasaulē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

7.nodaļa: Ugunīgā Pasaule.

Tā sāksim Ugunīgās Pasaules trešo daļu.

326.

Ieejot jaunā pakāpē jūs paši sakāpināsiet spēku. Tāpat arī tikai retie var priecāties par mirdzuma ceļu kad katra doma atdota Valdoņiem. Kad ir apjēgts uzticētais dārgums, tad iespējams izaudzēt īstus gara spārnus.

327.

Ir pareizi domāt, ka starp zemes plānu un Ugunīgo Pasauli pastāv koordinācija, tikai visu attīstību cēloņi ir neredzami. Tā par pārejošu ilgu smeldzi zemes plānā var spriest kā par liela prieka vēstnesi. Var klusi raidīt ugunīgo vilni zemes valstībā, bet pērkons dzirdams tālajās pasaulēs, tāpēc visi izmērījumi apgūstami dažādiem gribas potenciāliem. Patiesi, visas radošās enerģijas atkārtojas kā zemes plānā, tā arī Ugunīgajā Pasaulē. Strāva ir vienīgais vads, tikai cilvēki ne vienmēr spēj saprast darbības īsteno cēloni.

328.

Naidnieku darbībās atzīmējama lieka enerģijas izšķiešana. Apjukumā viņi spējīgi saskatīt faktus tikai it kā greizā spogulī. Tā ļaunas gribas vadīti, viņi pielieto neatbilstošu redzes fokusu. Tikai Gaismas Hierarhijas sektāji var kondensēt visas enerģijas labuma kanālā. Protams, tikai ugunīgā apziņa spēj aptvert Pasaules apvārsni, tāpēc notikumi, kas noslauka vecos noslēpumus aizslīd ienaidniekam garām. Tālredzību, patiesi spēj pielietot tikai celtnieku redzes fokuss. Tā Ugunīgā Pasaule Gaismas Nesēju nolemta.

329.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāiemācās cienīt gara magnēts.

330.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli atgādināsim Pēdējo Aicinājumu.

331.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāiegaumē graudu iesēšanas procesa dziļā nozīme.

332.

Intuīcija un, tā dēvētā nojauta būs atbilstoša Ugunīgajai Pasaulei. Cilvēki nejutā, kāpēc tikai retie apveltīti ar nojautas spēju? Aparātā, kas atzīmē ugunīgumu, novērojamas arī intuīcijas spējas. Arī pendeļa svārstības atzīmē jūtziņu, citiem vārdiem, ugunīgumu. Bieži mēs runājam vienu un to pašu zem dažādiem nosaukumiem. Nav viegli ietvert apziņā, ka tik svešais ugunīgums ir tuvs visai dzīvei.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

7.nodaļa: Ugunīgā Pasaule.

333.

Ugunīgā Pasaule viegli iesakņosies tā cilvēka apziņā, kam bijusi darīšana ar minerāliem, kad viņš bieži bijis apņemts dzirkstīm, kuras izraisījuši cietie ķermeņi. Viņš nojautīs, ka tādējādi vieglāk iedomāties izplatījuma uguni.

334.

Tā tad sāksim apskatīt vēl tuvāk Ugunīgās Pasaules nosacījumus. Gara dalāmība var ierosināt daudzus jautājumus. Protams, ir jāpārdomā, cik ļoti Spīdekļu ķīmisms ietekmē atdalītās gara daļas. Tālajos lidojumos gara daļas pakļautas visdažādākajām iedarbībām. Patiešām, pat ugunīgie ķermeņi nevar izvairīties no daždažādām iedarbībām, bet attīstīta apziņa vienmēr palīdzēs atrast labākās vibrācijas. Bet no zemes stāvokļa grūti vadīt atsevišķas gara daļas, tāpēc šie gara sūtni visbiežāk paši pielāgojas vietējiem apstākļiem. Tālab dažreiz tie var būt noteikti un sadzirdami, bet dažreiz ļoti skaidri visās izpausmēs. Šāds apstāklis nav atkarīgs no sūtītāja gara un pat no saņēmēja, bet no strāvu ķīmisma. Pat visugunīgākās Būtnes pakļautas kosmiskajām strāvām. Tas nebūt nepazemo viņu augsto dabu, bet tikai atgādina negrozāmos likumus. Ir tā jāiedziļinās Visuma Majestātiskumā, lai atzītu vareno Spīdekļu likumu.

Kad mēs apbrīnojam ķīniešu izvirpotās lodes, mēs varam iedomāties, cik varens gribas sasprindzējums vajadzīgs masas kondensācijai, formējot debesu ķermeņus!

335.

Viss tiek izveidots Ugunīgajā Pasaulē, pēc tam iegremdēts Smalkajā ķermenī. Tādējādi tas, kas radīts uz zemes, ir tikai Ugunīgās Pasaules ēna. Šī jaunrades secība cieši jāpatur prātā. Cilvēkiem jāzina, ka daudz no Ugunīgā Pasaulē radītā vēl nav pieņēmis zemes apveidu. Tāpēc nezinātāji spriež pēc zemes acīmredzamības, bet gudrie uzsmaida reālajai īstenībai. Tāda jaunrades secība ir vienkārša, bet nezinātājam maz saprotama. Bet pat viņi zina, ka statujas iegūšanai trauslajā formā jāielej ugunīgi izkausēta masa.

336.

Vai iespējams ievainot ķermeņi? Kā debesīs, tā arī uz Zemes. Tā tad ugunīgo ķermeņi var ievainot tāpat kā Zemes ķermeņi. Novērojiet zemes ķermeņa ievainojuma procesu un jums būs pilnīga analogija ar smalko un ugunīgo ķermeņi. Palūkosimies, kā ieduras nazis blīvajā ķermenī, kā saārda audus un asinsriņķošanu; pēc tam sākas vietējs pamirums un sairums, bet dzīvības enerģija ņem virsroku un sākas lēna sadzīšana. Bet bieži paliek vietējā atrofija un ievainojuma rēta uz visiem laikiem. Patiešām, līdzīgs process norisinās arī ugunīgajā ķermenī, tikai naža vietā būs doma un rētas vietā ugunīgās enerģijas sabiezējums. Bet sadzīšana notiek ļoti gausi un prasa enerģijas atvilkšanu no citiem centriem. Katram organismam ir savs ugunīgais ķermenis un, iekams tas sasniedz Ugunīgo Pasauli, to iespējams ievainot.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

7.nodaļa: Ugunīgā Pasaule.

Tikai tad, kad ugunīgais ķermenis šķīstīts un izplūst izplatījuma ugunīgajā kalvē, tas nav vairs ievainojams. Bet patiesi saku, ievainojumu zīmes neizzūd ilgi. Apliecinu, ka ugunīgo ķermeni iespējams ievainot kā no ārienes, tā arī no iekšienes. Blīvā ķermeņa pašnāvība – ugunīgā ķermeņa pašievainošanās prototips. Tā zemes darbības iespējams saskatīt visos stāvokļos atbilstību.

337.

Vai iespējams no ugunīgās stihijas pārvērsties citu enerģiju būtnē? Nav iespējams. Bet no citām stihijām var pārvērsties ugunīgā būtnē, jo Uguns ir visuresoša. Protams, šādi lēcieni nav viegli. Vajadzīgs liels gara spriegums, lai ietekmētu sirdi savienoties ar augstāko enerģiju. Bet ugunīgie vārti nav slēgti – klauvējiet un jums tiks atvērts. Tā visas Mācības aicina uz Ugunīgo Kristību.

338.

Upānišādās sacīts: “Augstāka Būtne caurnirst visur, tātad Viņa ir ikviena iedzimtais mantojums.” Katrs induss šo jēdzienu uzsūcis ar mātes pienu. Austrumu apziņa, kas pieradusi ieskatīt sevi par tās vienbūtīgās bezrobežības dzīvības daļiņu, kura izpaužas mainīgo pasaulu un radījumu bezgalīgajā fantasmagorijā, viegli ietver visas šādu manifestāciju formas. Tā zina, ka pati ir tikai tās Augstākās Būtnes atspulgs, kas atrodas savas bezrobežīgās būtības nemitīgā atklāšanas procesā.

Indijas Riši savā dziļajā gudrībā zināja par evolūciju jeb vienbūtīgas bezrobežīgas dzīvības atklāšanās procesu un izprata, ka cilvēka apziņa spēj pacelties līdz Patiesībai vienīgi ar viņam pierasto simbola palīdzību. Tāpēc līdztekus augstākajiem priekšstatiem par Esamības Neizsakāmo Noslēpumu. Viņi deva arī viscēlāko Tēlu majestātisku skalu, lai izraisītu un audzinātu cilvēkā jūtu, priekšstatu un domu visu vissmalkāko niansējumu gammu. Tāpēc priekšstati par Augstāko Būtni vienmēr pilnīgi atbilst tai attīstības pakāpei, uz kādas atrodas cilvēks.